

बोर्ड कृतिपत्रिका: फेब्रुवारी 2025

Time: 3 Hours

Max. Marks: 80

कृतिपत्रिकेसाठी सूचना :

- (१) आकलन कृती व व्याकरण यांमधील आकृत्या किंवा चौकटी पेनाने अथवा पेन्सिलीने व्यवस्थित काढाव्यात.
- (२) स्वच्छता, नीटनेटकेपणा व लेखननियमानुसार लेखन यांकडे जाणीवपूर्वक लक्ष क्यावे.

विभाग १ – गदच

[२०]

कृती १. (अ) खालील उताऱ्याच्या आधारे सूचनेनुसार कृती करा:

(८)

- (१) कारणे लिहा –
(य) अनेक अपघात होतात, कारण –
(र) अस्वाभाविक वेग कमी करावा, कारण –
- (२) विधाने पूर्ण करा –
(य) वाढता वेग म्हणजे
(र) रात्रीच्या वेळी विलक्षण वेगाने धावणारी गाडी.

माणसे चालू आणि पळूही शकतात; पण रस्त्याने कोणी चालण्याएवजी पळू लागला तर त्याचे कौतुक करावे का? अपेक्षित स्थळी वेळेवर पोचता येईल, अशा वेताने वाहने चालवण्याएवजी उगाच्च भरधाव वेगाने चालवण्यात औचित्य ते कोणते?

वाहनाचा वेग वाढला म्हणजे त्याच्यावरचा ताबा कमी होतो. पुढचे वाहन मागे टाकून पुढे जाण्याच्या हव्यासामुळे अनेक अपघात होतात. रात्रीच्या वेळी विलक्षण वेगाने धावणारी गाडी ही रातराणी म्हटली जाते. रात्री भरधाव वेगाने प्रवास करून पार पाडावीत एवढी महत्त्वाची कामे दरवेळी असतात का?

वाहनाचा वेग अनिवार झाला, तर चिल्हाची व्यग्रता वाढते. डोळ्यावर, मनावर, शरीरावर ताण पडतो. शरीरभर अनावश्यक स्वंदने निर्माण होतात. हादरे बसून मज्जातंतू आणि मणके कमकुवत होतात. कमरेची आणि पाठीची दुखणी ही वाहनधारकांची व्यथा असते. वसणे, उटणे, चालणे, वळणे, वर-खाली पाहाणे या मुक्त हालचालीचे संगीत विसरून खतळा वाहनाशी जखडून ठेवणे आणि वाहनाचा वेग अंगीकारून आपल्या शरीरव्यापारत अडथळे निर्माण करणे हे धोरण निर्संगविरोधी आहे. आरोग्याची हानी करणारे आहे. वाढता वेग म्हणजे ताण. जीवनातले ताणतणाव वाढवून पोचणार तरी कोटे? आपले स्वत्व आणि स्वस्थता हिरावून घेणारा अस्वाभाविक वेग कमी करणे, हे आपले कर्तव्य आहे. उगाच भावविवश होऊन वेगवश होऊ नये. अनाठायी वेगामुळे पोचण्यापूर्वीच अंत होण्याची शक्यता वाढते.

- (३) स्वमत अभिव्यक्ती –
(४)

‘उगाच भावविवश होऊन वेगवश होऊ नये’, हे विधान तुमच्या शब्दांत स्पष्ट करा.

किंवा

वाहन चालवत असताना कोणती काळजी घ्यावी, ते तुमच्या शब्दांत लिहा.

- (आ) खालील उताऱ्याच्या आधारे सूचनेनुसार कृती करा:
(१)
- (१) उत्तरे लिहा.
(य) लेखकाला दातदुखीचा संशय येण्यामागचे कारण लिहा.
(र) लेखकाच्या दृष्टीने परशा विचारत असलेला उर्मट सवाल लिहा.

(२) परशा पहिलवानाची दोन वैशिष्ट्ये लिहा:

(२)

(य)

(र)

मनुष्यस्वभावप्रमाणे मीही प्रथम दातांची पर्वा केली नाही. दात दुखणाच्या माणसांची अवहेलना केली. एवढ्याशा दातदुखीचे एवढे मोठे कौतुक लोक का करतात हे मला कळत नसे. आमच्या परशा पहेलवानासारखा मस्त गढीसुद्धा दातांपुढे चारीमुंड्या चीत झालेला मी पाहिला, तेव्हा मला दातदुखीचा जरा संशय आला.

परशा हा जन्मापासून पहेलवान. रानात अनेकदा लांडग्याशी एकटा झुंजलेला. अनेक लांडग्यांचे सुळे नुसत्या काठीच्या तडाख्याने पाडणारा हा गडी नेहमी अशा ऐटीत चालायचा, की जसा काय वनराजच! छाती इतकी पुढे काढायचा, की अनेकदा आधी त्याची छातीच दिसायची आणि अर्धां मिनिटाने त्याचा चेहरा दिसायचा. स्त्यात भेटला, की “काय रे, कुटं निगालास?” असा त्याच्या दृष्टीने अत्यंत प्रेमळ; पण माझ्या दृष्टीने अतिशय उर्मट असा सवाल करायचा. मला त्याचा राग येत असे.

“चाललोय कुस्ती मारायला... येतोस?” “कुस्ती?” असे म्हणत तो अत्यंत विकट हास्य करायचा आणि “अरं, अगुदर माशी तर मार नाकावरली... मग कुस्तीचं बगू” असे म्हणून माझ्या खांदयावर मोठ्या प्रेमाने दणका दयायचा; पण गंमत अशी, की दणका मला दिला तरी लागायचे त्याला.

“लङ्घ हाडं हैत तुड्या अंगात! दगडावाणी लागत्यात हाताला.” असे त्याने म्हटले, की हाडाच्या बाबतीत का होईना; पण आपण त्याच्या वरचढ आहोत याचाच आनंद अधिक वाटायचा.

आपल्या ताकदीची-मस्तीची परशाला फार घर्मेंड होती. स्वतःचा उल्लेख करताना तो ‘शिंह’ म्हणायचा. स्वतःला ‘शिंह’ म्हणवून त्याला अभिमान वाटायचा.

(३) स्वप्न अभिव्यक्ती -

(४)

परशाचे व्यक्तिचित्र तुमच्या शब्दांत लिहा.

किंवा

‘दातदुखीच्या अनुभवाचे वर्णन’ तुमच्या शब्दांत करा.

(इ) खालील उताऱ्याच्या आधारे सूचनेनुसार कृती करा:

(४)

(१) एका वाक्यात उत्तरे लिहा:

(२)

(य) खण्या मित्राचा धर्म कसा नसावा ते लिहा.

(र) सूर्याला मित्र का म्हणतात ते विशद करा.

कारण नसताना प्रशंसा करणे हा खण्या मित्राचा धर्मच नव्हे. वीणेच्या तारांवरून केळाही बोट फिरविले, तरी त्यातून आपल्याला आल्हाद देणारा मधुर नादच निघतो. पण खण्या मित्राच्या हृदयाच्या तारा अशा नसतात. आपण सत्कृत्य केले तर त्या तारांतून गौरवाचे गोड शब्द निघतील; पण आपण चुकत असलो तर अनुशासनाचा गंभीर शब्द त्यातून नियाल्याखेरीज राहणार नाही. सदासर्वदा नम्र भाषणांनी रिझिविणे हे मित्राचे कार्य नाही. आपले चुकते पाऊल जो फिरवितो; आणि जाणारा तोल जो सावरतो; तोच आपला खरा मित्र होय. मित्र म्हणजे केवळ आपल्या जीविताचे अलंकार नव्हेत. आपल्या जीवित प्रवाहाला योग्य वळण देणारे ते तट आहेत. काजव्यांचे थवेच्या थवे जर आपल्याला दिसले तर त्यांची शोभा मोठी रमणीय वाटल्यावाचून राहात नाही. पण त्या शोभेचा उपभोग घेण्यासाठी आपल्याला अंधकारात रहावे लागते. आपल्याला वाममार्गाच्या अंधारात टाकून केवळ आपल्याला क्षणभर सौख्य देणाऱ्या या काजव्यांप्रमाणे खरे मित्र नसतात. खरा मित्र सूर्यासारखा असतो. त्याच्या सान्निध्यात असताना पूर्ण प्रकाशात असल्याचा भरवसा आपल्या मनाला वाट असतो, व त्याच्या साक्षीने वावगे कृत्य करण्याची आपल्याला शरमच वाटते, म्हणूनच सूर्याला मित्र म्हणतात की काय कोण जाणे! त्या त्या प्रसंगी सुमधुर प्रशंसा, धीरंभीर शब्द, प्रेमळ उत्तेजन, सहानुभूतिमय सांत्वन आणि कठोर उपदेशवाणी ज्याच्याकडून लाभते तोच खरा मित्र होय.

(२) खण्या मित्राची गुणवैशिष्ट्य लिहा.

(२)

कृती २. (अ) खालील कवितेच्या आधारे सूचनेनुसार कृती करा : (८)

- (१) एका शब्दांत उत्तरे लिहा.
- (य) कवीच्या सवे गीतांपरी राहणारी
- (र) कवीचा लळा ज्याला लागाला ते
- (२) खालील अर्थाच्या ओळी कवितेतून शोधून लिहा. (२)
- (य) सर्वामध्ये मिसळूनही मी माझे वेगळेपण जपतो
- (र) माझा प्रकाशमान होण्याचा सोहळा माझ्यासाठी नाही

सुनी रंगांत साच्या रंग माझा वेगळा !
 गुनुनी गुंत्यांत साच्या पाय माझा मोकळा !
 कोण जाणे कोटुनी ह्या सावल्या आल्या पुढे ;
 मी असा की लागती ह्या सावल्यांच्याही झाला !
 राहती माझ्यासवे ही आसवे गीतांपरी ;
 हें कशाचें दुःख ज्याला लागला माझा लळा !
 कोणत्या काळी कळेना मी जगाया लागलो
 अन् कुठे आयुष्य गेले कापुनी माझा गळा !
 सांगती ‘तात्पर्य’ माझे सारख्या खोट्या दिशा :
 “चालणारा पांगळा अन् पाहणारा आंधळा !”
 माणसांच्या मध्यरात्री हिंडणारा सूर्य मी
 माझियासाठी न माझा पेटप्याचा सोहळा !

(३) अभिव्यक्ती : (४)

‘सुख’ आणि ‘दुःख’ याविषयीच्या तुमच्या भावना स्वतःच्या शब्दांत स्पष्ट करा.

(आ) खालील ओळींचा अर्थ लिहा : (४)

सहज आरशात पाहिले नि डोळे भरून आले
 आरशातील स्त्रीने मला विचारले, ’तूच ना ग ती !’
 माझेच रूप ल्यालेली, तरीही मी नसलेली
 किती बदलतीस ग तू अंतर्बाह्य... !
 तुला सांगू तुझ्या अंतरीचे सुंदर पूर्वंस
 ऐक ह.... ! तू कशी होतीस ते !

(इ) खालीलपैकी कोणतीही एक कृती सोडवा : (४)

काव्यसौंदर्य :

या विंचवाला उतारा ।
 तमोगुण मार्गे सारा ।
 सत्त्यगुण लावा अंगारा ।
 विंचू इंगळी उतरे झरझरा ॥
 वरील ओळींतील भावसौंदर्य स्पष्ट करा.
 वरील ओळींतील भावसौंदर्य स्पष्ट करा.

रसग्रहण :

सरी-वाप्त्यात, कांदं लावते
 बाई लावते
 नाही कांदं ग, जीव लावते
 बाई लावते
 काळज्या आईला, हिरवं गोंदते
 बाई गोंदते
 रोज मातीत, मी ग नांदते
 बाई नांदते
 वरील ओळींचे रसग्रहण करा.

विभाग ३ – साहित्यप्रकार : कथा

[१०]

कृती ३. खालील उताऱ्याच्या आधारे सूचनेनुसार कृती करा :

(४)

(अ) (१) एका वाक्यात उत्तरे लिहा :

(५)

(य) कथानकाचे प्रयोजन लिहा.

(६)

(र) नाट्यमयता निर्माण होणारा घटक लिहा

कथेत ‘घटना’ हा महत्त्वाचा भाग ठरतो. कथेत या मूळ घटनेलाच कथावीज असे म्हणतात. कथानकात घटना, प्रसंग, पात्रांच्या कृती, स्वभाववैशिष्ट्ये, वातावरण इत्यादींचे तपशील हल्लवारपणे उलगडत जातात. कथेत कथानकातील घटकांचे एकत्रीकरण केले जाते. या एकत्रीकरणातून कथेची मांडणी आकाराला येते. हे कथानक उलगडताना त्यातील प्रवाहीण जपले जाते. कथाकाराच्या मनात कथेच्या अनुषंगाने निर्माण झालेला भावाशय वाचकापर्यंत पोहोचवण्यासाठी कथन करणे हे कथानकाचे प्रयोजन असते.

पात्रचित्रण हा कथेचा महत्त्वपूर्ण घटक आहे. पात्रचित्रणातून कथेचा आशय पुढे पुढे जात राहतो. कथाकार एखादया पात्राची वृत्ती, कृती, उक्ती, भावना, विचार, कल्पना, संवेदना, जीवनदृष्टी, जीवनपद्धती इत्यादींच्या चित्रणातून त्या व्यक्तीची शब्दरूप प्रतिमा तयार करत असतो. या शब्दरूप प्रतिमेला ‘पात्र’ असे म्हणतात. कथेतील पात्रांना वास्तवातील माणसांप्रमाणे रेखाटले जाते, म्हणून वाचकांची त्या पात्रांशी जवळीक साधली जाते. ही पात्रे कथाकाराची ‘स्व’ निर्मिती असते.

कथेला स्थळ-काळावरोवरच सामाजिक, भौगोलिक, सांस्कृतिक, राजकीय इत्यादींनी युक्त वातावरण असते. वातावरणाच्या वाचकांवर परिणाम होऊन तो कथानकाशी एकरूप होतो. वातावरणाच्या पट जितका सघन तितकी कथा सकस होते.

कथेत चांगल्या-वाईटाच्या संघर्ष असतो. त्यातूनच नाट्यमयता निर्माण होते. या संघर्षातूनच कथा उत्कर्षविंदूपर्यंत पोहोचते.

(२)

(२) कथाकाराच्या ‘पात्र’ या शब्दरूप प्रतिमेची दोन वैशिष्ट्ये लिहा.

(६)

(आ) खालीलपैकी कोणत्याही दोन कृती सोडवा :

(य) ‘शोध’ कथेतील अनुचे स्वभावचित्र तुमच्या शब्दांत रेखाटा.

(र) गावातल्या उचापती करणाऱ्या लोकांबद्दल तुमचे मत सप्ट करा.

(ल) ‘जगाकडं पाहताना मला माझा चष्णा हवा’, या विधानावावत तुमचे विचार लिहा.

(व) ‘गढी’ या शीर्षकाची सर्मर्पकता पटवून द्या.

कृती ४.(अ) खालीलपैकी कोणत्याही दोन कृती सोडवा : (४)

- (१) मुलाखतीच्या पूर्वतयारीबाबत थोडक्यात लिहा.
- (२) माहितीपत्रकाच्या रचनेची दोन वैशिष्ट्ये लिहा.
- (३) अहवालाची प्रमुख चार अंगे लिहा.
- (४) वृत्तलेख लिहिताना विचारात घ्यावयाच्या कोणत्याही दोन वाबी लिहा.

(आ) खालीलपैकी कोणत्याही दोन कृती सोडवा : (१०)

- (१) खालील मुद्रक्यांच्या आधारे मुलाखत घेत असताना कोणती काळजी घेतली पाहिजे ते स्पष्ट करा :
मुलाखतीच्या प्रश्नांची रचना-प्रश्नांमुळे निर्माण होणारे वातावरण मुलाखतकागाराची प्रश्न विचारण्यासंबंधीची पूर्वतयारी मुलाखत घेणाऱ्याचे हावभाव वेळेचे वंधन अनिवार्य.
- (२) खालील मुद्रक्यांच्या आधारे माहिती पत्रकाचे स्वरूप लिहा :
माहितीपत्रक म्हणजे जनमत आकर्षित करणारे लिहित माध्यम ग्राहकांना होणारे फायदे माहितीपत्रकाचा हेतु वेगळेपण व वैशिष्ट्ये.
- (३) खालील मुद्रक्यांच्या आधारे अहवाल लेखनाची वैशिष्ट्ये लिहा :
वस्तुनिष्ठता व सुस्पष्टता विश्वसनीयता भाषेचा सोपेणा शब्दमर्यादा निःपक्षपातिपणा.
- (४) खालील मुद्रक्यांच्या आधारे वृत्तलेखाच्या विषयाच्या स्रोताविषयी माहिती लिहा :
वातमा व्यक्तिगत अनुभव भेटीगाठी/संभाषण सूक्ष्म निरीक्षण निरीक्षणातून समोर आणले जाणारे घटक.

विभाग ५ – व्याकरण व लेखन

कृती ५. (अ) सूचनेनुसार कृती करा : (१०)

- (१) (य) योग्य पर्याय निवडा : (१)
 - हा आनंद सर्वत्र असतो.
 - या वाक्याचे प्रश्नार्थी वाक्य ओळखा :

(१) हा आनंद कुठे नसतो ?	(२) हा आनंद कुठे असतो ?
(३) हा आनंद सर्वत्र असतो का ?	(४) हा आनंद सर्वत्र नसतो का ?
- (२) (र) सूचनेप्रमाणे सोडवा : (१)

किंती गडगडाट झाला ढगांचा काल रात्री ! (विधानार्थी करा.)
- (३) (य) योग्य पर्याय निवडा : (१)

‘नीलकंठ’ या सामासिक शब्दातील समास ओळखून लिहा.

(१) कर्पंधार्य समास	(२) दृविगृ समास
(३) बहुब्रीही समास	(४) अव्ययीभाव समास
- (४) (र) ‘दशदिशा’ या सामासिक शब्दातील समासाचे नाव लिहा. (१)
- (५) (य) योग्य पर्याय निवडा : (१)

‘दलालांनी मार्गदर्शन संपवून चहा मागवला’ या वाक्यातील प्रयोग ओळखून लिहा.

(१) भावे प्रयोग	(२) कर्तरी प्रयोग
(३) कर्मणी प्रयोग	(४) यांपैकी नाही.

- (र) कर्तरी प्रयोग असलेले वाक्य शोधून लिहा : (१०)
- (१) श्वेता गाणे म्हणते.
 (३) समोरने बक्षीस मिळवले.
- (२) चालकाने वेगाला आवरावे.
 (४) कष्टाची भाकर गोड लागते.
- (४) (य) योग्य पर्याय निवडा : (१०)
- फूल गळे, फळ गोड जाहले,
 बीज नुरे, डौलांत तरु डुले ;
 तेज जळे, बघ ज्योत पाजळे ;
 का मरणि अमरता हो न खरी ?
 वरील काव्यपंक्तीतील अलंकार ओळखून लिहा.
- (१) अनन्य
 (३) अपहृती
- (२) अतिशयोक्ती
 (४) अर्थान्तरन्यास
- (र) ‘न हे वदन’ चंद्रमा शरदिचा गमे केवळ’ या वाक्यातील उपमान ओळखा : (१०)
- (५) (य) ‘जमीन अस्मानचा फरक असणे’ या वाक्प्रचाराचा अर्थ खालील पर्यायांतून ओळखून लिहा : (१०)
- (१) खूपच फरक असणे.
 (२) खूप मोठा परक्रम करणे.
 (३) खूप तुलना करणे.
 (४) खूप चर्चा करणे.
- (र) ‘जमीन अस्मानचा फरक असणे’ या वाक्प्रचाराचा वाक्यात उपयोग करा. (१०)
- (आ) खालीलपैकी कोणत्याही एका विषयावर सुमारे २०० ते २५० शब्दांत निबंध लिहा. (१०)
- (१) उत्साहाचा झरा : माझी आई
 (३) मी रस्ता बोलतोय.....
 (५) शाळा वंद पडल्या तर
- (२) माझा आवडता त्रृतू
 (४) आंतरजाल (इंटरनेट) : शाप की वरदान